

*Sterven doe je niet ineens
maar af en toe een beetje
en op een keer
dan ben je aan je laatste beetje toe.*

Laat dit een liefdevol aandenken zijn aan

Armand Depril

weduwnaar van Yvonne Van Twembeke

geboren te Haine Saint Pierre op 18 september 1926
en overleden in het U.Z. te Gent op 29 maart 1998,
gesterkt door het sacrament
van de ziekenzalving.

*Wij danken U voor alle meelevens, steun en gebed.
De families DEPRIL, VAN TWEMBEKE,
VAN DE WALLE en HOEBEKE.*

*De namis wordt opgedragen op vrijdag 24 april 1998
om 18.30 uur in de dekenale kerk Sint-Pieter te Brakel.*

Pépé,

Jij was een moedig man! Vechten deed je tot op het laatste. Je verdroeg veel pijn. Maar zonder ons wou je niet gaan! Je wachtte tot we allemaal bij jou waren zodat we samen op een mooie manier afscheid konden nemen. Een intens moment dat we altijd zullen koesteren in ons hart. Pas na dit afscheid werd je rustig en viel je in een diepe slaap. Je zou nooit meer wakker worden. Mémé riep je; ze wou jou heel dicht bij haar, zoals altijd immers. Ze kon jou nooit missen. Op zondagmorgen kwam ze je halen. We hopen dat jullie nu opnieuw samen gelukkig zijn en dat jullie voor ons een helpende kracht zijn in moeilijke momenten. Want we weten dat de dood geen eindpunt is, wel een nieuw begin van leven. Ook voor jou en mémé. We zijn je dankbaar voor wie en wat je was voor ons. Dat hebben we van jou mogen leren. Je bedankte ons wel duizenden keren. Dankbaarheid en trots waren twee kernwoorden waarrond je leven van goedheid en eenvoud draaide. Je was ons steeds dankbaar als we iets voor jou konden doen. Bovendien was je trots op al onze prestaties. Je was ook zo gelukkig dat je drie kinderen goed met elkaar opschieten. Aan ruzie had je een grondige hekel. Je hield zo van de vrede en de rust. In die rust ben je nu binnengetreden.

Pépé, het verdriet bij je heengaan is groot, maar in ons hart blijven jij en mémé verder leven!

Rouwl., Fun. & Drukw. B.V.B.A Raoul, Brakel

